

BIULETYN INFORMACYJNY

Międzynarodowa Konferencja
„Measurements of Static and Dynamic Parameters
of Structures and Materials”
Pilzno (Czechosłowacja), 26—29 maja 1987 r.

Konferencja została zorganizowana przez Czechosłowacką grupę Komitetu Technicznego TC 15 Międzynarodowego Stowarzyszenia Metod Pomiarowych (IMECO — International Measurement Confederation). Główną osobą w Komitecie organizacyjnym był doc. dr Jan Javornický, znany z prac w dziedzinie elastoptyki, który niestety zmarł 2 maja, na kilka tygodni przed rozpoczęciem Konferencji. Obrady otwarte zostały przypomnieniem tego wybitnego badacza, który także w Polsce miał wielu przyjaciół.

Konferencja znalazła oparcie materialne w Zakładach „Škoda” a pół dnia przerwy w obradach poświęcono na interesujące zwiedzanie laboratoriów badawczych i wytwórni konstrukcji stalowych, należących do tego koncernu. Również wybór miejsca Konferencji — Pilzno — był podyktowany związkami organizatorów z Zakładami „Škoda”, których tematyka badawcza pojawiła się także w kilku referatach.

W konferencji uczestniczyło 210 osób, w tym 58 z kilkunastu krajów poza Czechosłowacją. Z Polski przyjechało 9 osób. Udział wielu znanych specjalistów w dziedzinie badania naprężeń i odkształceń wpłynął na wysoki poziom części referatów i na wartościowe dyskusje. Można tu m.in. wymienić takie osoby, jak H. Aben z Tallina (Estonia), J. W. Dally z Maryland (USA), K. H. Laermann z Wuppertal (RFN), A. Lagarde z Poitiers (Francja), C. A. Sciammarella z Chicago (USA), P. Stanley z Manchester (Wlk. Brytania) i P. S. Theocaris z Aten (Grecja).

Szczególnie nowoczesne metody i ważne wyniki zawierały referaty dotyczące m. in. zaawansowanych metod badań elastoptycznych, zastosowań techniki laserowej, mechaniki pęknięcia i pomiarów zjawisk dynamicznych. Badacze z Czechosłowacji przedstawili szeroki wachlarz stosowanych metod i podejmowanych zagadnień, w wielu przypadkach ściśle związanych z budowanymi konstrukcjami inżynierskimi i urządzeniami mechanicznymi.

Uczestnicy z Polski przedstawili również kilka interesujących referatów.

Obrady prowadzono w dwóch równoległych salach, a oprócz referatów plenarnych zorganizowano także dwie sesje plakatowe, które spotkały się z dużym zainteresowaniem. Dyskusje obok kilku plansz były żywe i zapewne pomogły do nawiązania kontaktów osobistych, a ta forma przedstawiania prac okazała się owocna.

Po obradach organizatorzy przewidzieli udany program spotkań towarzyskich, połączonych m. in. ze zwiedzaniem pięknego rejonu wokół Pilzna.

Uczestnicy dostali dwa tomy materiałów konferencyjnych, w których zamieszczono obszernie streszczenia lub pełne referaty w postaci nadesłanej przez autorów.

Konferencja w Pilźnie została sprawnie zorganizowana, a poziom większości referatów był dobry.

A. M. Brandt

I-sza Konferencja Mechaniki
Praga, 29.6—3.7.1987

Konferencja o pełnej nazwie „Wyniki badań naukowych i osiągnięcia wielostronnej współpracy naukowej Akademii Nauk Krajów Socjalistycznych” została zorganizowana przez Instytut Teoretycznej i Stosowanej Mechaniki Czechosłowackiej Akademii Nauk, w ramach udziału Czechosłowackiej Akademii

Nauk w pracach Komisji Problemowej Wielostronnej Współpracy Akademii Nauk Krajów Socjalistycznych — „Naukowe podstawy mechaniki maszyn, konstrukcji i procesów technologicznych”. W dalszym ciągu tytułu konferencji wyjaśniono, że tematem mają być wyniki i perspektywy wspólnych badań w Akademii Nauk krajów socjalistycznych.

Udział w obradach wzięło około 500 osób, w tym 340 z Czechosłowacji. Tematyka Konferencji objęła bardzo szeroki zakres, który podzielono na następujące działy:

- 1A Teoria mechaniki i mechanizmów,
- 1B Drgania układów mechanicznych,
- 1C Mechanika układów dyskretnych ciał stałych,
- 2A Mechanika ciał odkształcalnych i systemów,
- 2B Mechanika zniszczenia i trwałości konstrukcji,
- 2C Rozprzestrzenianie się fal w ciałach stałych w stanach granicznych zniszczeń z uwzględnieniem zagadnień stateczności,
- 3 Mechanika struktur materiałowych,
4. Geomechanika,
5. Biomechanika,
- 6 Hydromechanika układów cieczy newtonowskich,
7. Hydromechanika cieczy anomalnych i układów cieczy,
- 8 Dynamika gazów i układy polifazowe, wymiana ciepła i masy,
- 9 Turbulencja i warstwy przyścienne,
- 10 Automatyzacja metod badawczych w mechanice.

Obrady prowadzone były w wielu salach równolegle oprócz referatów plenarnych, podczas których zorganizowano tłumaczenia na języki czeski, rosyjski i angielski. Odbyły się także sesje plakatowe.

Materiały Konferencji wydane zostały w postaci 8 tomów o łącznej objętości ponad 2000 stron. W wydawnictwie tym umieszczono 366 Czechosłowackich i 445 zagranicznych referatów lub streszczeń.

Dzień wolny od obrad poświęcono na wycieczki do laboratorium badań mechanicznych Zakładów Škoda w Pilźnie i na zamek Karlsztejn. W tym dniu odbyło się także posiedzenie Komisji Problemowej oraz zebrania dwóch zespołów tematycznych (Grup Roboczych) — „Mechanika gruntów i górotworu” i „Hydromechanika”. Odbyło się także posiedzenie Komitetu redakcyjnego wspólnego czasopisma Akademii Nauk Krajów Socjalistycznych — „Uspiechi Mechaniki” — *Advances in Mechanics*.

Sekretarzem Komitetu Organizacyjnego był Docent Dr Jan Javornický, znany badacz w dziedzinie elastoptyki. Niestety zmarł on 2 maja br, na krótko przed rozpoczęciem obrad Konferencji, której poświęcił wiele wysiłku w ciągu ostatniego roku swego życia.

Podczas obrad plenarnych warto wyróżnić m. in. wykład Akademika G. G. Czornego (ZSRR) na temat zastosowania technologii wybuchowych w przemyśle i budownictwie oraz Prof. dr Adama Borkowskiego (Polska) o kształceniu w dziedzinie mechaniki. Również wiele interesujących wykładów przedstawiono w poszczególnych działach.

Poziom referatów przy tak znacznej ich liczbie był nierówny. Wydaje się, że organizatorzy nie stawiali zbyt ostrych kryteriów przy przyjmowaniu prac, stąd niektóre wystąpienia miały charakter przyczynkowy, a inne przedstawiane były w tak krótkim czasie, że wobec braku tłumaczeń na sekcjach trudno było docenić ich wartość.

Zamierzenia Konferencji zostały niewątpliwie pomyślnie zrealizowane w sensie spotkania badaczy z krajów socjalistycznych, których rzadko widuje się na zebraniach międzynarodowych i wydrukowania wielkiej liczby ich referatów, co z pewnością pomoże w dalszych kontaktach. Dyskusyjna jest natomiast kwestia organizowania oddzielnych spotkań w dziedzinie mechaniki, z których wyłączeni są badacze z innych krajów. Ponieważ obrady i wykłady tak plenarne, jak i w sekcjach, nie dotyczyły spraw organizacyjnych ani koordynacji badań w krajach socjalistycznych, to uczestnictwo osób z innych krajów mogłoby wpłynąć jedynie na wartość referatów i dyskusji.

Dyskusje przewidziane jako spotkania „okrągłego stołu” nie spełniły oczekiwań, gdyż zastąpione zostały paroma przydługimi wystąpieniami o treści zawierającej ogólnie znane stwierdzenia lub dezynwoltury. Rola dyskusji została niedoceniona przez organizatorów Konferencji. Nie było na nie czasu także po wykładach plenarnych i podczas obrad w sekcjach.

Konferencja miała niejako podwójny charakter, stanowiła bowiem również krajowy kongres mechaników. Spośród 21 referatów sekcyjnych — 18 zostało wygłoszonych przez gospodarzy, podobnie na 253 komunikaty — 186 pochodziło z CSRS. Odwrotna proporcja miała miejsce dla sesji plakatowych — na 70 komunikatów jedynie 13 było z Czechosłowacji.

Kwestia celowości organizowania podobnych spotkań w przyszłości, jak również ich formuła będą omawiane na najbliższym posiedzeniu Komisji Problemowej. Konferencja wykazała w sposób bardzo widoczny, jak wiele jest jeszcze do zrobienia w dziedzinie współpracy między placówkami badawczymi i poszczególnymi zespołami w krajach socjalistycznych. Nie przedstawiono, jak się wydaje, ani jednej pracy autorów z dwóch lub więcej krajów. Brakuje również choćby informacji wzajemnej w postaci np. kalendarza organizowanych spotkań w dziedzinie mechaniki.

Powyższe uwagi nie umniejszają w żadnym stopniu wartości Konferencji i wydanych materiałów, a wysiłek organizatorów kierowanych przez Prof. J. Nemeca uwieńczony został pełnym powodzeniem.

A. Blinowski

A. M. Brandt

**Międzynarodowa Konferencja
„Composite Structures 4”
Paisley (Szkocja), 27—29 lipca 1987 r.**

Czwarta Międzynarodowa Konferencja na temat konstrukcji kompozytowych została zorganizowana w Paisley College of Technology, podobnie jak poprzednie w latach 1981, 1983 i 1985 przy udziale Scottish Development Agency i National Engineering Laboratory, a także innych instytucji patronujących i wspomagających finansowo. Głównym organizatorem jest dr Ian H. Marshall, a konferencje te są już uznanym miejscem wymiany informacji w skali światowej w dziedzinie materiałów i konstrukcji kompozytowych.

Dwa referaty plenarne poprzedziły zebrania w sesjach specjalistycznych. Pierwszy z nich wygłoszony przez A. W. Leissa z Ohio State University (USA) obejmował przegląd problemów związanych z analizą i projektowaniem płyt kompozytowych, podlegających wyboczeniu. Autor zajął się płytami o rozmaitych strukturach wewnętrznych i różnych rodzajach anizotropii oraz uwzględnił niektóre zjawiska, komplikujące stan naprężeń i odkształceń, jak wpływ otworów, efektów lokalnych, nieliniowości. Również zostały omówione zjawiska po wystąpieniu wyboczenia.

Drugi referat plenarny przedstawił C. W. Bert z University of Oklahoma (USA), który zajął się najnowszymi wynikami badań w dziedzinie dynamiki konstrukcji kompozytowych. Referat obejmował zagadnienia i rezultaty badań doświadczalnych, ale także prac teoretycznych i numerycznych. Tematyka referatu dotyczyła zjawisk występujących w najróżniejszych konstrukcjach kompozytowych, od raket tenisowych aż do elementów pojazdów kosmicznych i raket bojowych. Oba referaty uzupełnione były obszernymi zestawieniami publikacji z ostatnich paru lat.

Następnie przedstawiono około 90 referatów, podzielonych na 28 grup jednolitych tematycznie i wygłaszanych podczas trzech serii sesji równoczesnych. Dalsze 15 prac pokazano jedynie w postaci plakatów. Podział referatów na krótkie sesje umożliwił zebranie na każdej z nich uczestników istotnie zainteresowanych daną tematyką, co wielokrotnie doprowadziło do rzeczowej wymiany poglądów.

Sesje dotyczące głównie zagadnień konstrukcji kompozytowych objęły m. in. tematykę konstrukcji lotniczych i pojazdów kosmicznych, połączeń elementów nośnych, turbin wiatrowych, rur i naczyń ciśnieniowych, uszkodzeń i optymalizacji.

Pozostałe sesje objęły zagadnienia bardziej związane z materiałami kompozytowymi i dotyczyły: mechaniki pękania i zjawisk występujących podczas zniszczenia, wytwarzania kompozytów, kompozytów o matrycach metalowych, badań nieniszczących, zjawisk termicznych i wpływu czynników zewnętrznych, wreszcie zjawisk dynamicznych, pętzenia i zmęczenia.

Podział między zagadnieniami konstrukcji i materiałów nie był zbyt ostry, co pozwoliło na szersze traktowanie poszczególnych zagadnień. Podczas wielu referatów przedstawiono przykłady udanego stosowania wszechstronnych metod badawczych, teoretycznych i doświadczalnych oraz zastosowań uzyska-

nych wyników. Rozmaitość zagadnień i oryginalność wielu przedstawionych rozwiązań zdecydowały o wysokim poziomie Konferencji.

Trudno jest w krótkim przeglądzie wymienić wszystkie szczególnie interesujące referaty. Według subiektywnej opinii recenzenta na wzmiankę zasługują m. in. prace L. Hollaway'a i A. Thorna na temat badań kompozytowej konstrukcji składanych anten, umieszczanych na statkach kosmicznych, A. J. Arsenaulta o mechanizmie wzmocnienia w kompozytach SiC/Al oraz J. E. Schoutensa o projektowaniu kompozytów z metalowymi matrycami, a także grupa referatów dotyczących zagadnień optymalizacji konstrukcji kompozytowych.

W Konferencji wzięło udział 200 uczestników z 27 krajów, przy czym aż 140 osób przybyło spoza Wielkiej Brytanii. Program techniczny był uzupełniony spotkaniami towarzyskimi, zorganizowanymi przy wykorzystaniu szkockiego folkloru, lecz także mającymi na celu ukazanie lokalnych możliwości badawczych i przemysłowych.

Referaty przyjęte na Konferencji zostały wydrukowane w postaci starannie wydanych dwóch tomów przez Elsevier Applied Science Publishers, dostarczonych uczestnikom przed rozpoczęciem spotkania.

Zarówno przebieg sesji technicznych jak i innych spotkań cechowała niezawodna organizacja i uprzejmość gospodarzy.

A. M. Brandt

I-szy Kongres RILEM
„From Materials Science to Construction Materials Engineering”
Versailles (Francja), 7—11 września 1987 r.

Jest to bardzo charakterystyczne, że I-szy Kongres przypada w 40-tą rocznicę powstania RILEM (Reunion Internationale des Laboratoires d'Essais et de Recherches sur les Matériaux et les Constructions — Międzynarodowe Stowarzyszenie Laboratoriów Badania Materiałów i Konstrukcji). Stowarzyszenie to bowiem jest jednym z najbardziej aktywnych i skutecznie działających, ale jego działalność jest bardziej widoczna w zebraniach komisji roboczych, w publikacji ważnego czasopisma i ogłaszaniu zaleceń metod badania materiałów i konstrukcji, niż w organizowaniu wspaniałych i bogatych kongresów. Również ten Kongres miał raczej charakter roboczy i był skoncentrowany na podstawowych problemach nauki o materiałach i konstrukcjach.

Kongres był zorganizowany przez grupę francuską RILEM pod kierunkiem J. C. Parriaud, a Komitet Naukowy Kongresu kierowany był przez J. C. Maso. Blisko 400 uczestników z 35 krajów spędziło 5 dni obrad w znakomych warunkach Pałacu Kongresów w Wersalu.

Referaty podzielono na trzy sesje równoległe. Były one poprzedzone wprowadzającymi wykładami o tych samych tytułach, wygłoszonymi pierwszego dnia Kongresu:

1. Struktura materiałów i kontrola porowatości. Wpływ procesów na mikrostrukturę materiałów, J. M. Haynes z Uniwersytetu w Bristolu, Anglia.
2. Projektowanie i produkowanie materiałów złożonych, U. Meier z EMPA w Dubendorf, Szwajcaria.
3. Wpływ czasu i otoczenia. Przewidywanie i kontrola nad zjawiskami długotrwałymi w materiałach, S. Saunders z Washington State University, USA.

Inne trzy wykłady zostały przedstawione na zaproszenie organizatorów na początek każdego z kolejnych dni obrad:

1. Materiały bardzo niejednorodne: wpływ skali i prawa zachowania, E. Guyon z Université Paris Sud, Francja.
2. Metody fizyczne identyfikacji mikrostruktury, P. L. Pratt z Imperial College of Science and Technology, Londyn, Anglia.
3. Od nauki o materiałach do inżynierii materiałowej, H. Tavernier z koncernu Saint-Gobain, Francja.

Wykłady te zostały zorganizowane w inny sposób niż zwykle przy takich okazjach. Nie były to bowiem ani raporty o stanie wiedzy w danej dziedzinie, ani sprawozdania z referatów w poszczególnych sesjach. Dotyczyły one nowych dla większości słuchaczy dziedzin nauk podstawowych, z wyjątkiem ostatniego wykładu, który obejmował aktualny przegląd niektórych badań w laboratoriach Saint-Gobain. Wykła-

dowcy przedstawili nowe i niezmiernie interesujące dziedziny, których związek z sesjami polegał na pokazaniu możliwości nauk podstawowych w zastosowaniu do badania i wytwarzania materiałów i konstrukcji. Koncepcja takiego zorganizowania wykładów wstępnych zdecydowała o ogólnym powołaniu Kongresu.

Kolejne sesje zawierały interesujące zbiory referatów i obejmowały przegląd najnowszych badań w wielu laboratoriach na świecie. Długie dyskusje po wielu z nich wskazywały zarówno na zainteresowanie jak i na kompetencję uczestników. Również zorganizowane na zakończenie dyskusje „okrągłego stołu” i przedstawione syntetyczne raporty z sesji były udane.

Udział badaczy z Polski ograniczył się do trzech osób i czterech referatów, zresztą dobrze przyjętych, oraz do współudziału w raporcie z drugiej sesji.

Uczestnicy otrzymali trzy tomy zawierające wszystkie przyjęte referaty. Natomiast wykłady i raporty z sesji będą opublikowane wkrótce w czasopiśmie RILEM.

A. M. Brandt

II Szkoła „Sterowanie w mechanice”

II-ga Szkoła „Sterowanie w mechanice” zorganizowana przez Zarząd Główny PTMTS odbyła się w dniach 21.09 - 26.09.1987 w ośrodku wczasowym kopalni węgla kamiennego Knurów „Buk” w miejscowości Rudy k/Raciborza. Program Szkoły został uaktualniony o pewne nowe problemy sterowania układami mechanicznymi z wykorzystaniem materiałów przygotowanych dla I Szkoły zorganizowanej w roku 1985.

Program II Szkoły „Sterowanie w mechanice”

- Ruch nieswobodny a sterowane układy mechaniczne — Cz. 1 — prof. dr hab. R. Gutowski, mgr inż. E. Jarzębowska

Ruch nieswobodny a sterowane układy mechaniczne — Cz. 2 — dr inż. J. Pietrucha

Zasady wariacyjne w mechanice — doc. dr hab. S. Bednarz

Elementy nowoczesnej teorii sterowania — dr inż. J. Skrzypczyk

Układy mechaniczne celowego działania — prof. dr hab. S. Dubiel

Układy mechaniczne celowego działania — ujęcie stochastyczne — prof. dr hab. B. Skalmierski

Sterowanie więzami ciała odkształcalnego — dr inż. J. Grabacki

Program szkoły wzbogacili trzy wystąpienia:

— prof. dr hab. Roman Gutowski wygłosił okolicznościowy wykład z okazji 300-lecia wydania dzieła I. Newtona „Naturalis Philosophiae Principia Mathematica” pt.: „Izaak Newton — człowiek epoki”,

— prof. dr Jens Wittenburg wygłosił referat pt.: „An application of the Pontriagin maximum principle to the slip motors control”,

— doc. dr hab. Stanisław Kasprzyk wygłosił referat pt.: „Wykorzystanie dystrybucji do badania układów mechanicznych”. Organizacji Szkoły podjął się Komitet Organizacyjny:

Stanisław Dubiel — przewodniczący, Stanisław Bednarz, Roman Gutowski, Bogdan Skalmierski, Józef Wojnarowski, Andrzej Buchacz, Alicja Dźwiarek, Jadwiga Wojda.

Liczba uczestników Szkoły — 32.

Prowadzący zajęcia: autorzy opracowanych działów jak w programie.

Ankieta ekspresowa przeprowadzona wśród uczestników potwierdziła potrzebę prowadzenia szkoły o tematyce zgodnej z programem z rozszerzeniem na tematykę praktyczną (stosowaną). Miejsce szkoły uznano za bardzo dobre.

Każdy z uczestników otrzymał komplet materiałów w formie książki „Sterowanie w mechanice” wydanych w 1985 roku przez Wydział Wydawniczy Wojskowej Akademii Technicznej z materiałami uzupełniającymi program.

Rozszerzony program Szkoły wymagał prowadzenia wykładów na sesjach przedpołudniowych i popołudniowych w ilości 8 - 10 godzin dziennie. Jedynie w dniach 24.09. i 26.09. prowadzono sesje przedpołudniowe zgodnie z opracowanym rozkładem zajęć.

Stanisław Dubiel

**Sesja naukowa z okazji 300-lecia wydania dzieła Newtona
„Philosophiae naturalis principia mathematica”**

W dniach 9 - 10 października 1987 r. Zarząd Główny PTMTS przy współudziale Oddziału Bielskiego zorganizował sesję naukową w celu zaakcentowania znaczenia Principiów Newtona w 300 lat po ich ukazaniu się. Sesję tę, w której wzięło udział 50 uczestników, w tym 6 uczonych z zagranicy, połączono z wręczeniem dyplomów nowych członkom zagranicznym PTMTS: profesorowi Arturowi Berglesowi (Rensselaer Polytechnic Institute, Troy, USA) i profesorowi Uniwersytetu w Karlsruhe (RFN) Jensowi Wittenburgowi. Dyplomy wręczył prof. Józef Wojnarowski podkreślając znaczące osiągnięcia nowowybranych członków zagranicznych PTMTS w dziedzinie mechaniki i ich rozległe formy współdziałania z nauką polską.

W czasie dwudniowej sesji wygłoszono 16 referatów, w tym 4 referaty uczestników zagranicznych. Sesja była dobrą okazją nie tylko do refleksji nad znaczeniem i wpływem Principiów na rozwój nauk ścisłych, ale także dała asumpt do nowej perspektywy poznawczej w świetle rozwoju mechaniki.

Należy podkreślić, że w obradach wzięli również udział Członkowie zagraniczni PTMTS profesorowie Zdenek Sobotka z Pragi i Georg Rieder z Akwizgranu. Gościem PTMTSu był Sekretarz Generalny Jugosłowiańskiego Towarzystwa Mechaniki dr Dobrosław Ruziń.

Sesja odbyła się w Domu Wczasowym Fabryki Samochodów Małolitrażowych „CENTRUM” w Szczyrku, w którym uczestnicy spotkali się z miłym przyjęciem.

Poniżej podajemy tytuły referatów w chronologicznej kolejności ich wygłaszania:

- Józef Wojnarowski — Śladami Newtona,
 Roman Gutowski — Działalność naukowa Newtona ze szczególnym uwzględnieniem jego wpływu na rozwój mechaniki (w zastępstwie wygłosił Stanisław Dubiel),
 Artur Bergles — Enhancement of convective heat transfer — Newton's legacy pursued,
 Jens Wittenburg — Some aspects of dynamics multi-body systems,
 Eugeniusz Brzuchowski — Zasady Newtona w niektórych przypadkach skrajnych,
 Tadeusz Chmielewski — Wybrane problemy inżynierii sejsmicznej,
 Andrzej Olędzki — Znaczenie praw Newtona we współczesnych zagadnieniach techniki,
 Georg Rieder — On analogies, dualities and topological questions between curl (incompatibility and source) force in the statics of electromagnetic mechanic network of continua,
 Czesław Woźniak — O modelowaniu sprężysto-lepko-plastycznych kompozytów,
 Wiesław Nagórko — Podstawy mechaniki Newtona w świetle rozwoju mechaniki,
 Zdenek Sobotka — Parameters of evolution and intrinsic time measures in asymmetric plasticity and rheology (ref. wygłoszony w języku polskim),
 Antoni Jakubowicz — Stan nauki mechaniki w Polsce w XVIII wieku na przykładzie Kolegium Nobilium,
 Marian Kmiecik — Nośność kadłuba okrętu,
 Roman Nagórski — Mechanika ośrodków przeliczalnych,
 Krzysztof Żmijewski — Komputerowa analiza materiałów,
 Alfred Stepiński — Uzupełniona i uogólniona zasada d'Alemberta oraz uzupełnione II i III prawo Newtona jako podstawowe prawa mechaniki klasycznej.

W drugim dniu obrad odbyło się także posiedzenie Prezydium Zarządu Głównego PTMTS.

Józef Wojnarowski

Symposium „Dwuwymiarowe aproksymacje trójwymiarowych zagadnień w teorii sprężystości”

Rzym, 20—22 października 1987 r.

W jednej z historycznych sal pałacu Corsinich, będącego siedzibą Accademia Nazionale Dei Lincei, odbyło się symposium pod hasłem podanym powyżej w tytule. W skład komitetu organizacyjnego symposium wchodził znani profesorowie: G. Caricato, G. Fichera (przewodniczący), L. Finzi, G. Grioli, T. Manacorda i P. Podio Guidugli. Symposium otworzył wiceprezes Akademii wybitny fizyk i uczeń

E. Fermiego profesor S. Amaldi. W obradach uczestniczyło ponad 50 osób. Dwanaście jednogodzinnych wykładów wygłosili profesorowie z Włoch, USA, Holandii, Francji, W. Brytanii i Polski, nie przyjechał zaproszony prof. D. Ieşan z Rumunii. W chronologicznym porządku wygłoszono następujące referaty:

W. T. Koiter (Delft): The theory of thin elastic shells,

I. N. Sneddon (Glasgow) Relations between plane strain problems and axi-symmetric problems in linear elasticity,

E. Sternberg (Pasadena, Caltech): Three-dimensional aspects of the plane problem in linear elastostatics,

P. G. Ciarlet (Paryż): Modelling and mathematical analysis of the junction between a three-dimensional elastic body and an elastic plate,

Z. S. Olesiak: On two and three-dimensional problems of elasticity with thermodiffusive effects,

C. O. Horgan (Michigan State Un.): Exponential decay estimates for the von Kármán plate equations in nonlinear elasticity,

E. Benvenuto (Genoa): Il contributo di Saint-Venant alla teoria molecolare dell'elasticità,

G. Fichera (Rzym): Sforzi elastici piani,

M. Sokolowski (IPPT PAN): Approximate analysis of two-dimensional elastic media containing cylindrical cavities and cracks,

B. Firmani: Il fattore di intensità degli sforzi nello spigolo rientrate di un prisma sottoposto a flessione non uniforme secondo la teoria di Saint-Venant,

E. Sanchez-Palencia (Paryż): Asymptotic and numerical study of some junctions in elasticity,

G. Grioli (Padwa): Il problema di Saint-Venant: confronti con la teoria esatta.

Accademia Dei Lincei jest jedną z najstarszych akademii nauk na świecie i została założona w r. 1603. Lynx, po włosku ryś, miał symbolizować dalekowzroczność i przenikliwość poczyznań i wiedzy członków Akademii. Uczonym, który uczynił Akademię sławną był Galileusz — członek tejże od r. 1611. Po długiej przerwie działalność Accademia Dei Lincei została wznowiona w r. 1870. Na Zatybrzu w 17 wiecznym pałacu znanej rzymskiej rodziny Corsinich mieści się również galeria obrazów, oraz biblioteka zawierająca ponad 4000 rękopisów, 3000 inkunabuł, kolekcję cennych map i książek powstałych od 16 wieku, w tym dzieło Kopernika „*Revolutionibus...*”. W sali, w której odbyło się sympozjum wykładali: Vito Volterra, Guido Castelnuovo, Tullio Levi-Civita, Jacques Hadamard, Eugenio Beltrami, i wielu innych sławnych uczonych. Do Akademii należeli Luigi Cremona, Enrico Betti, Ulisse Dini, Hermann von Helmholtz, Robert W. Bunsen, C. R. Darwin.

W latach faszystów Akademia przeżywała duże kłopoty i przez 6 lat, dekretem rządu Mussoliniego, została poddana pod kuratelę rządowej Accademia d'Italia. Po wyzwoleniu we wrześniu 1944 wznowiła działalność.

Z. S. Olesiak